

डाबिवलात शिंग्रकापा आइच वराण..

पडला हाता. तर पूजाचा मृतदेह पाख्याला लटकलला हाता. ह दृश्य माहून राहुलला जबरदस्त धक्का बसला. त्याने तक्ताळ या घटनेची माहिती मानपाडा पोलिसांना दिली. पोलिसांनी घटनास्थळी धाव घेऊन पंचनामा करून दोही मृतदेह शवविच्छेदासाठी रुणालयात पाठवून दिले. त्यानंतर पूजाच्या माहोरेच्या लोकांकडे तसेच शेजांन्यांकडे चौकशी केली असता पूजा शिग्रकोपी असल्याचे समजले. तिच्या भाऊ बहिणीनेही तेच संगितले. तसेच तिचा पती राहुल खूप चांगला आणि शांत स्वभावाचा असल्याची माहिती दिली. त्यामुळे पूजाने त्या रात्री मुलगी रडली असावी आणि त्याचा राग पूजाला आला असावा आणि रागाच्या भरात तिने मुलीचा जीव घेतला असावा. तसेच नंतर तिला आपल्या हातून भयंकर कृत्य घडल्याचा पश्चाताप झाला असावा म्हणून तिने स्वतःही आत्महत्या केली असावी असा पोलिसांना संशय असल्याचे समजते. या प्रकरणी मानपाडा पोलीस अधिक तपास करीत आहेत.

घटस्फाटानतरहा मरण नाहा टळल...

ते दायं ही विभक्त झाले. दायाचा ही रस्ता मोकळा झाला. इकडे वटस्फोट मिठाल्यानंतर काही दिवसांनी आपल्या आपल्या घरच्या लोकांच्या संमतीने प्रीतीने दुसरे लग्न केले ती दुसऱ्या नवन्या बरोबर आनंदात राहू लागली. तिने बीएसी पर्यंतचे शिक्षण घेतले असल्याने दुसऱ्या नवन्याच्या संमतीने मालवण शहरात एक नोकरी शोधली. ती मालवण शहरातील बस स्थानकासमोरील के.जी. डायगोनिस्टिक सेंटर येथे काम करू लागली. तेथे तिला बच्यापैकी पगार ही मिळत होता. ती रोज धुरीवाडा येथून कधी बसने तर कधी नवन्याच्या गाडीवर कामाच्या ठिकाणी येत जात होती. सकाळी लवकर कामावर आलेली प्रीती प्रात्यक्षरी उल्लिप सुप्रात्न दोना विना दावासा तकासा तपेतासा

केलुस्कर (वय ३२) हिच्या खुन प्रकरणी सुशांत सहदेव गोवेकर (वय ३५) याच्या विरोधात भा.दं.वी. कलम १०३(१) प्रमाणे गुन्हा दाखवलेला. पोलीसांनी त्याला प्रथमवर्ग न्यायालयासमोर उभे केले असता. न्यायालयाने सुशांत गोवेकर याला तीन दिवसाची पोलीस कोठड्यावली. पोलीस कोठडी दरम्यान पोलीसांनी त्याच्याकडून गुन्ह्यावापरलेले पेट्रोलची बाटली आणि दुचाकी जप्त केली. या घटनेचा पुढील तपास मालबण पोलीस करीत आहेत.

बातम्या

सामवार दि. ३० सप्टेंबर २०२४ ते राववार दि. ६ ऑक्टोबर २०२४ क्राहमंडुसंदर्भ

କବିତା

सासरी मुलीचा छळवाद खूपच वाढला...

एका तरुणाचा मृतदेह आढळला. दोरीने गळा आवळल्याचे ब्रादेसताच पोलिसांनी घटनास्थळाचा पंचनामा करून मृतदेह उत्तरी नपासणीसाठी सीपीआरमध्ये पाठवला. मृतदेहाच्या खिशात मिळालेल्या डायरीनुसार त्याचे नाव संदीप शिरगावे असल्याचे स्पष्ट झाले. त्यांना डायरीत त्याच्या पत्तीचा मोबाइल नंबर मिळाला. मोबाइलवर कॉन्फ्रेक्टल्यानंतर पत्ती गडहिंलज तालुक्यातील हुनगीनाळ येथे असल्याने समजले. दरम्यान, मध्यवर्ती बसस्थानक परिसरातील एस. टी. प्रोजेक्ट स्टोअर्समोर मृतदेह ठेवणाऱ्या एका बाईचे आणि माणसाचे फुटे मिळाले. शाहूपूरी पोलिसांनी हे फुटेज गडहिंलज पोलिसांना पाठवून पडताळणी करण्यासाठी सांगितले असता, ते संशयित मृताचे सासू, सासांचे असल्याचे स्पष्ट झाले. पोलिसांनी आरोपिना गडहिंलज येथून ताब्यात येवेतले. त्यांच्याकडे अधिक चौकशी केली असता, संदीप शिरगावे हे उटकचालक होता. त्याच्या त्रासाला कंटाळून पत्ती करूणा मुलाला घेऊन माहेरी गेली होती. चार दिवसांपूर्वी तो हुनगीनाळ येथे पत्तीकडे गेला तेथेही तो त्रास देत असल्याने पत्तीने तिच्या वडिलांकडे तक्रार केला. एक तर याचा बांदोबस्त करा, नाहीतर मी आत्महत्या करते, अस नेवर्णीचा इशारा तिने दिल्याने तिच्या सावत्र आई, वडिलांनी जावयाचा बुन केला. दोघांनी त्यांनी गुन्ह्याची कबुली दिली.

काही वर्षापासून त्याची शेती ही गजबरसाब मलतानी हे करीत

काहा पयानासून याचा शाता हा गजबरसाब मुलाताना हा कमता होता. मुरुवातीला बरीच वर्ष गजबरसाब हे इमाने इत्तबारे शेती करीत होते. न्यातील उत्पन्न हे मालक भिमाप्पा यांना देत होते. मालक भिमाप्पा उत्पन्नातील वाटा गजबरसाब यांना देत होते. त्याचा व्यवहार हा मुरुळीचा वालू होता. परंतु गेल्या २० ते २५ वर्षांपासून गजबरसाब आणि भिमाप्पा याच्यात त्या शेतीवरून वाद चालू झाला होता. गजबरसाब यांनी मालवाडी भिमाप्पा याच्या विरोधात हुक्केरी न्यायालयात कुळ कायद्याने जमीन आपल्याला मिळावी असा दावा केला. मालक या नात्याने भिमाप्पा याच्याकडे त्या शेत जमीनीची संपुर्ण कागदप्रे, उत्तरे, दाखले होते. त्याकागदप्रे त्यांनी न्यायालयात दाखल केली होती. याचा निकाल संपूर्ण १९०१मध्ये मालक भिमाप्पा डुबगोळी याच्या बाजूने लागला. न्यावेळेपासून भिमाप्पा यांनी आपल्या शेतीचा ताबा आपल्याकडे ठेवला होता. तरी ही गजबरसाब हा त्याच्या शेतीवरील हक्क सोडायला तयाऱवण्यात नव्हता. यानंतर काही तरी कुरघोड्या करीत गजबरसाब यांचा मुलाडीचा लाडजीसाब याने भिमाप्पा याच्या दोन एकर ३५ गुठे शेतीतील १६२ गुठे जमीन ही आपल्या घरातील महिलाच्या नावे येते अशी याचिकाप्राप्त यांतर्थिकाज्याकडे केली. त्यावेळी हे प्रकरण ही जिल्हाधिकाऱ्यात सेवे तेषेची प्राप्ती त्याची तो तरी ११ पासू १२ पासे येते.

यायालयात गल. तथ हा सुनावणा हाऊन ता १ एकर १२ गुठ श
जमीन ही भिमाप्पा डबगोळी याच्या ताब्यात देण्याचा निकाल त्यांन
देला. एवढे करून शेत जमीनतील एक इंच जमीन ही आपल्याला
मेळालेली नसल्याने गजबरसाब आणि त्याचा मुलगा लाडजीसाब याच्या
जेब्हारी लागली होती. गेल्या वर्षी त्याच्या शेतात ऊस होता. तो ऊस
ही गजबरसाब आणि त्याचा मुलगा लाडजीसाब यांनी भिमाप्पा यांना
दादागिरी करून परस्पर तोडून नेला होता. त्याचेतील वाद हा चिघल्ला
होता. न्यायालयात निकाल लागून ही गजबरसाब आणि लाडजीसाब
दोघे पिता पुत्र भिमाप्पा याच्या शेतातील ताबा सोडायला तयार नव्हते.
कायद्याने सर्व पुरावे कागदपत्रे ही भिमाप्पा याच्या बाजूने असल्या
भिमाप्पा यांना त्याची शेत जमीन परत मिळाली होती. परंतु त्यावरी
ताबा मात्र मिळाला नव्हता. तो ताबा दोघा पिता पुत्रांच्याकडे होता.
दोघे सारखे भिमाप्पा आणि त्याच्या कुटूबियांना त्रास देत होते. त्यात
लाडजीसाब हा हळ्ळी होसूर येथे न राहता आपले मुळ गाव इंगळी हिडक
डॅम येथे राहयला होता. तेथून तो सारखा होसूर येथे ये जा करीत होता.
चाची गुन्हेगारी पाशर्यभूमी होती. मागे एकाच्या खून प्रकरणात त्याला
शिक्षा झालेली होती. तो सध्या जामीनावर बाहेर होता. बेळगावी येथील
हिडलंगा जेलमध्ये तो शिक्षा भोगत असताना त्याची ओळख ही इनाया
पीरासाब मुळा, सद्वामहुसेन बाशा मुळा, याच्याशी झाली. ते दोघे हा
सार्प शुटर होते. लाडजीसाब याची त्याच्याशी ओळख झाल्यावर त्या
यांना आपली सगळी हकीकत सांगितली. आपल्याला भिमाप्पा डबगोळ
यांना मारायचे असून त्यांना कायमची जन्माची अदूल घडवायची आ
असे सांगितले. इनायत मुळा आणि सद्वामहुसेन मुळा हे दोघे ही सराई
गुन्हेगार असल्याने आणि ते लाडजीसाब याचे जात भाई असल्या
भिमाप्पा याना मारण्याकामी आपण मदत करू असे लाडजीसाब याल
सांगितले. भिमाप्पा डबगोळ हे होसूर गावातील मोठे प्रतिष्ठीत व्यर्ती
असल्याने त्याच्या मागे कायम एक दोन व्यक्ती माणसे असायची. त्यामुळे
लाडजीसाब याने कितीही आटा पिटा केला तरी ही त्याचे काही चाल
नव्हते. भिमाप्पा यांना त्याने किती ही दादागिरी केली, धमकी दिली त
ही ते काही त्याच्या धमकीला भीक घालत नव्हते. उलट ते त्याना पुरु
उले होते. भीमाप्पा हे कायम बाहेर जेवायला आणि प्यायला जातात
लाडजीसाब याला माहित होते. उघड उघडपणे लाडजीसाब हा भीमाप्पा
याना मारू शकत नव्हता त्यामुळे त्याचा घातपात करायचा याचा विच
लाडजीसाब आणि इनायतमत मुळा सद्वामहुसेन मुळा यांना केला. त्यात
जेवायला आणि त्याचा मुलगा लाडगीसाब हे दोघे ही न्यायालयाला
निकाल लागून ही आपली शेत जमीन आपल्याला ताब्यात देत नाही
याचा राग ही भिमाप्पा यांना होता. ती शेतजमीन ताब्यात घेण्यासाठी
त्यांनी होसूर येथील पंचमंडळीची बैठक शुक्रवार दि. २० सप्टेंबर रोज
बोलावली होती. त्या बैठकीत पंचमंडळीसमर भिमाप्पा आणि गजबरसाब
लाडजीसाब याच्याबोरब वाद झाला. पंचमंडळीनी दोघा बाप लेकांनी
भिमाप्पा यांना शेतजमीन परत देण्यास सांगितले होते. याचा रा
लाडजीसाब याला आला. आपण काही केले आणि काही झाले तरी शे
जमीन सोडणार नाही असे दोघा बाप लेकांनी पंचांना सांगितले. पंचांना
या दोघांना तुम्ही गावात राहयचे नाही. बन्या बोलांनी शेतजमीन पर
करायची असा निर्णय दिला. बैठक संपल्यानंतर रागाच्या भरा
लाडजीसाब याने इनायत मुळा आणि सद्वामहुसेन मुळा यांना फोन करू
बोलावून घेतले. ते दोघे ही लगेच होसूर येथे आले. त्या रात्री बैठक
संपूर्ण हायवेला जेवण करून भिमाप्पा आणि त्याचे मित्र बाबु अवारगो
आणि विडुल रामनगोद्वी हे तिथे ही दुचाकी गाडीवरून इंगळी ते होसूर
स्त्याने जात होते. भिमाप्पा हे दुचाकी गाडी चालवित होते, तर त्याच्या
मागे बाबु अवारगोद्वी आणि त्याच्या मागे विडुल रामनगोद्वी हे बस
होते. पाऊस थोडा झाला असल्याने रात्रीच्या अंधारात स्त्यावरून गाल
हाळू चालवित ते चालले असताना त्याच्या मागे महिंद्रा एसयुव्ही क
वेऊन लाडजीसाब हा आला. त्यावेळी त्याच्या सोबत सद्वामहुसेन आणि
इनयात हे दोघे ही कार मध्ये होते. नेमकी हिच संधी हेरून त्यांनी भिमाप्पा
यांना मारण्याचा प्लॅन केला. भिमाप्पा हा दुचाकी चालवित आहे
यांना माहित होते. कारने मागून दुचाकीला धडक मारली तर दुचाकी

पासून दोन तीन किमी अंतर राहिले असताना लाडजीसाब याने त्याची काळी मागून जोराची धडक मारली. कासने जोराची धडक मारली ते तिघे ही दुचाकीबरून बाजुला रस्त्यावर पडले. त्यात दुचाकीबरून शेवट बसलेले विटुल रामनगोद्दी हे जोरात डोक्यावर आपटले. अगोदरच वयोवृद्ध असल्याने त्याच्या डोक्याला जबर मार लागला. त्यात त्याची मृत्यू झाला. भिमाप्पा आणि बाबू आरगोळ यांना ही दुखाची झाली. परंतु ते थोडक्यात वाचले. त्यावेळी रागाच्या भरात असणाऱ्या लाडजीसाब याने त्या दोघांच्या अंगावर कार घालण्याचा प्रयत्न केला. आपला जीव वाचविण्यासाठी भिमाप्पा आणि बाबू हे रस्त्याकडे असणाऱ्या शेतात पळून गेले. काही वेळातच या अपघाताची बाबू होमुर गावात समजाताच लोकांनी घटनास्थळी एकच गर्दी केली. अपघातात लाडजीसाब मुल्तानी याला भिमाप्पा डबगोळ यांना मारला होते. परंतु त्याच्या हातून तिसराच विटुल रामनगोद्दी हा मारला गेला होता. कुणी तरी या घटनेची माहिती यमकनमर्डी पोलीसांना दिल्यात पोलीस निरीक्षक जावेद मुशापुरी यांनी घटनास्थळी आपल्या सहकाऱ्यात भेट देऊन पाहणी केली. हा अपघात नसून शेतजमीनीच्या वादात घडलेली खूनाची घटना आहे हे समजाताच पोलीसांनी घटनास्थळ पंचनामा करून मृतदेह शवविच्छेदनासाठी यमकनमर्डी येथील सरकार रुणालयात पाठवून दिला. या घटनेतील संशयीत आरोपी घटनास्थळावरून पळून गेले असल्याने पोलीसांनी त्याचा मोबाईल डिटेल्स काढून त्याचा तपास चालू केला. लाडजीसाब आणि त्याचा सहकाऱी हे या घटनेतंतर रायबाग येथे पळून गेल्याची माहिती पोलीसांनी जावेद मुशापुरी यांना मिळाल्यानंतर त्यांनी पोलीसांचे एक पथक तक्रान करून संशयीत लाडजीसाब आणि त्याचे सहकाऱी यांना पहाटे चारपाचा दरम्यान रायबाग येथून ताब्यात घेतले. त्यांना यमकनमर्डी पोलीस स्टेशनला आणून त्याच्याकडे या घटनेची चौकशी केली असता त्याचा पोलीसांनी उडवा उडवीची उत्तरे देऊन दिशाभूल करण्याचा प्रयत्न केला. पोलीसांनी त्याची पाशर्वभूमी तपासली असता ते तिघे ही सराईत गुह्ये असल्याची माहिती पोलीसांना मिळाली. त्यांना पोलीसी खाली दाखविताच त्यांनी आपला गुन्हा कबुल करून भिमाप्पा डबगोळ यांनी शेतीच्या वादातून त्याना मारायचा प्रयत्न होता. परंतु विटुल रामनगोद्दी याचा अपघातात मृत्यू झाल्याचे कबुल केले. त्यांनी आपला गुन्हा काळी अवधार भिमाप्पा बिराप्पा डबगोळ यांनी दिलेल्या फिर्यादीवर पोलीसांनी अपघात आणि खूनाचा गुन्हा दाखल करून विटुल जोत्याकडे रामनगोद्दी (वय ६२) याच्या खून प्रकरणी वेगवेगळ्या कलमा खाली लाडजीसाब मुल्तानी (वय २८) इनायत मीरसाब मुल्ला (वय २५) यांना गवार रायबाग सध्या रा.अरझीकडी, सदामहुसेन बाशा मुल्ला (वय २३) रा.चिलभावी ता.हुक्री याच्या विरोधात गुन्हा दाखल करून त्यांना हुक्म येथील कोर्टात उभे केले. मा.कोटनी या तिघांची रवानगी बेळगावी येथे हिंडलगा जेलमध्ये केली.या दरम्यान पोलीसांनी त्याच्याकडून गुन्हा वापरलेली कार जप्त केली. या घटनेचा तपास जिल्हा पोलीस प्रशिक्षणाचे डॉ.भीमाशंकर गुल्लेद याच्या मार्गदर्शनाखाली पो.निरी. जावेद मुशापुरी याच्या सहकाऱ्यांनी केला.

नात्यातील सर्व बंधने अखेर तिने ...

पोटच्या पोराचा राग करणाऱ्या माणसांना सावत्र मुलाची माया के येणार? सावत्र आईकडून आणि तिचे ऐकून बापाकडून होणारा हा सोसत आयुष्यभर अश्रू गाळणाऱ्यांच्या नशिबी काही वेळा दुर्दैवी म्हणून येते. अहमदनगर जिल्हातील एका तरुणाच्या आयुष्याची व्यथा तश्यांनी होती. आई-बाप वेगळे झाले आणि सज्जान होईपर्यंत त्याचा सांभार मामा व आजोबांनी केला. सज्जान झाल्यानंतर शेतीकामाला फुकट मिळेल म्हणून बापाने त्याला घेतले. त्यांना यमकनमर्डी पोलीसांनी उडवा उडवीची उत्तरे देऊन दिशाभूल करण्याचा प्रयत्न केला. पोलीसांनी त्याची पाशर्वभूमी तपासली असता ते तिघे ही सराईत गुह्ये असल्याची माहिती पोलीसांना मिळाली. त्यांना पोलीसी खाली दाखविताच त्यांनी आपला गुन्हा कबुल करून विटुल जोत्याकडे रामनगोद्दी (वय ६२) याच्या खून प्रकरणी वेगवेगळ्या कलमा खाली लाडजीसाब मुल्तानी (वय २८) इनायत मीरसाब मुल्ला (वय २५) यांना गवार रायबाग सध्या रा.अरझीकडी, सदामहुसेन बाशा मुल्ला (वय २३) रा.चिलभावी ता.हुक्री याच्या विरोधात गुन्हा दाखल करून त्यांना हुक्म येथील कोर्टात उभे केले. मा.कोटनी या तिघांची रवानगी बेळगावी येथे हिंडलगा जेलमध्ये केली.या दरम्यान पोलीसांनी त्याच्याकडून गुन्हा वापरलेली कार जप्त केली. या घटनेचा तपास जिल्हा पोलीस प्रशिक्षणाचे डॉ.भीमाशंकर गुल्लेद याच्या मार्गदर्शनाखाली पो.निरी. जावेद मुशापुरी याच्या सहकाऱ्यांनी केला.

तसेच त्याचे वडील काळू यांना म्हणायची 'याला इथून काढू द्या' असे सतत घालून-पाडून बोलत असल्याने बहिरुला तेथे रहावेसे बाटत नव्हते. तो आजोळी पाडोशीलाच रहायचा. त्यानंतर बहिरु खिरविरेला फारसा गेला नाही. त्याने पाडोशीला राहूनच शेंडी येथे त्याचे शिक्षण पूर्ण केले. सुमारे दीड वर्षापूर्वी बहिरु डगळे याचा मामा एकनाथ कुलाळ याने केळी रूम्हणवाडी येथे मोटरसायकलचे गैरू मुरु केले होते. तेव्हापासून बहिरु त्याच्याकडे च काम करत होता. त्याचदरम्यान पाडोशी गावातील रामू त्रिंबक साबळे यांची मुलगी सारिका हिच्याशी बहिरुचे प्रेमसंबंध जुळून आले होते. साबळे कुंबं व कुलाळ कुंटुं बांच्यामध्ये सलोख्याचे संबंध असल्याने त्यांचे लग्न जमले होते. बहिरुचे लग्न जमल्याची कुणकुण खिरविरे येथील त्याचे वडील काळू डगळे व सावत्र आई हिराबाई यांना लागली. जसजसे लग जवळ येवू लागले, तसे बहिरुचे वडील त्याला खिरविरेला ये असे म्हणायला लागले. त्याला म्हणाले, 'तुझे लग्य आम्ही करतो. तू इथेच रहा. त्यामुळे बहिरु काही दिवस खिरविरेला तर काही दिवस पाडोशीला रहायचा. बहिरु व सारिकाचे लग्न दि. २८ एप्रिल २०२४ रोजी पाडोशी येथे मोठ्या उत्साहात पार पडले. लग्न झाल्यावर बहिरु, त्याची पत्नी - सारिकाला घेवून त्याच्या घरी खिरविरे येथे गेला. त्याच्या घरात बडील काळू डगळे, सावत्र आई हिराबाई, त्याचे आजी-आजोबा रहात असत. लग्नानंतरच कढी-कढी बहिरु केळी रूम्हणवाडी येथे मामा एकनाथ कुलाळकडे जावून बसायचा. त्यावेळी तो नेहमी सांगायचा, 'माझे आई- बडील मला व सारिकाला खूप त्रास देतात. थोडा वेळ जरी आम्ही बसलो तर आम्हाला शिवीगळ करतात. घालून-पाडून बोलतात. आम्हाला रहाण्यासाठी त्यांनी गोठ्यात जागा दिली आहे. मी आणि सारिका गोठ्यातच झोपतो. तसेच आम्हाला दोघाना शेतात कामाला लावायचे. काम नाही केले तर तर आम्हाला आरडाओरडा करून काम सांगायचे. जेवायला द्यायचे नाही.' अशी सगळी कर्मकहाणी बहिरु सांगायचा. बहिरु सतत तणावात असायचा. त्याचे गैरुच्या कामांत मन लागायचे नाही. त्यावेळी एकनाथ मामा त्याला समजून सांगायचा. पाडोशीला आपल्याकडे रहायला ये म्हणायचा. त्यावेळी बहिरु म्हणायचा, आमचे घर खिरविरेला आहे, आज ना उद्या आई-वडील आमच्याशी चांगले वागतील. या आशेवर बहिरु व त्याची पत्नी सारिका जगत होते. त्याच्या आई-बापाला हे दोघे शेती कामासाठी पाहिजे होते, त्यामुळे ते त्यांना पाडोशीला पाठवत नसल्यामुळे बहिरु चोरुनलपून पाडोशीला येत होता. बहिरुचा मामा एकनाथ कुलाळ याचे केळी रूम्हणवाडी येथे महादेव तिर्थक्षेत्रावर दि. ३० जून २०२४ रोजी लग्न होते. मामाने त्याला आठ दिवस अगोदर निमंत्रण देवून लग्नाला लवकर बोलावले होते, पण शेतात नागलीची लावणी असल्याने जाता येणार नाही असे वडीलांनी त्याला सांगितले होते. मामाचे लग्न असूनही भाचा बहिरुला त्याचे आई-वडील लग्नाला पाठवत नसल्याने मामा एकनाथ कुलाळ व त्याचा मित्र सौरभ गाडे हे दोघे जण खिरविरेला काळू डगळे यांना निमंत्रण देण्यासाठी समक्ष गेले होते. त्यावेळीही त्यांनी नागलीची लावणी असल्याने त्यांना लग्नाला पाठवता येणार नाही असे उद्घापणे सांगितल्यामुळे बहिरुचा मामा एकनाथ तसाच तिथून केळी रूम्हणवाडीला निघून आला. लग्नाच्या दिवशी दुपारी २ वाजण्याच्या सुमारास मामाच्या लग्नाला बहिरु आणि त्याबी पत्नी वि असे दोघे आले. त्यावेळी बहिरु द याने सांगितले की, आम्ही दोघे अ जण लप्रासाठी पळून आलो आहे. त त्यावेळी गडचडीत असतांनाही वि एकनाथने त्यांना धीर दिला. श लग्नानंतर बघू असे तो म्हणाला, पण त्याचे स्वतंचेच लम असल्याने तो फारसे लक्ष देवू शकला नाही, मात्र लगामध्ये बहिरुने आई रंधाबाई, आजी लिलाबाई, आजोबा रामभाऊ, प्रदीप दिघे, अक्षय तळपे, सागर गवांदे, विजय तळपांडे या सगव्यांना सांगितले की, मला व माझ्या बायकोला आई-वडील खूप त्रास देतात. लाथा-बुक्क्यांनी मारहाण करून शेतात काम करायला लावतात. 'तुम्ही येथे राहू नका. तुम्हाला आमच्या जमिनीतील हिस्सा देणार नाही, तुम्ही इथून निघून जा' असे म्हणतात. तुम्ही दोघे माझ्या नजरेसप्रेर येवू नका. तुम्हाला माझ्या इस्टेटीमधून काही देणार नाही. तू तुझ्या मामाकडून - जमिनीचा हिस्सा घे असे म्हणतात. बहिरु व सारिका हे दोघे जण आजी-आजोबांच्या गळ्यात पळून रडले, तेव्हा ते म्हणाले आम्हाला तेथे जायचे नाही. त्यावेळी आजोबांनी त्या दोघांची समजूत काढून दोन दिवसांनी बैठक घेवून त्यांना समजावून सांगू असे सांगितले. ते शांत झाले आणि घरी खिरविरे येथे दुःखद अंत: करणाने निघून गेले. खिरविरे येथे पोहोचल्यावर बहिरुने आजोबा रामभाऊ आणि मावस बहीण पळुवी प्रकाश भवारी यांना घरी पोहोचल्याचे सांगितले. दुम्च्या दिवशी दि. १ जुलै २०२४ रोजी सकाळी ८ वाजता सारिकाच्या भावाची बायको घरी आली. तिने सांगितले की, बहिरु व सारिका त्यांच्या घरी नाहीत. ही माहिती मिळाल्यावर एकनाथ कुलाळ (बहिरुचे मामा) आणि त्यांचे काही मित्र व नातेवाईक त्यांचा शोध घेण्यासाठी खिरविरेला गेले. काळू डगळेच्या वस्तीवर पोहोचल्यावर त्यांनी बहिरु आणि सारिका कुठं आहेत यांची चौकशी केली. त्यावेळी काळू आणि हिराबाईने उडवाउडवीची उत्तरे दिली. सावत्र भाऊ संकेत याने बहिरु आणि सारिका यांची गोठ्याजवळी झोपायची जागा दाखवली असता त्याठिकाणी अंथरूण अस्ताव्यस्त पडलेले होते. त्यांच्या चप्पला तेथेच होत्या. त्या रात्री पाऊस चालू होता तरी त्यांचे जर्किन त्याच ठिकाणी होते, दोघांचा ब्राच शोध घेतला, पण ते मिळून आले नाहीत. म्हणून पुन्हा काळू व हिराबाईला विचारले, तेव्हा त्यांनी आमच्या दारात कशाला आला आहात? आमची मुले आहेत. मेले गेले तर आम्ही बघू घेवू अशी उत्तरे दिली. त्यानंतर सर्वांनी खिरविरे, शेंडीत, देवगाव परिसरात त्यांचा शोध घेतला, पण ते मिळून आले नसल्यामुळे सारिकाचे वडील रामू त्रिंबक साबळे यांनी अकोले पोलीस स्टेशनमध्ये मिस्रींग दाखल केली. बहिरु आणि सारिका यांचा शोध सुरुच होता. नातेवाईकांचा संशय काळू व हिराबाईवर होता. दि. ४ जुलै २०२४ रोजी दोघांचा शोध घेत असतांनाच दुपारी समजूले की डगळे याच्या घराशेजारील विहीरीत दोघांचे मृतदेह पाण्यावर तंगत आहेत. सर्व नातेवाईक व ग्रामस्थ विहीरीजवळ गेले. त्यांनी खात्री केली आणि अकोले पोलिसांना खबर दिली. पोलीस निरीक्षक गुलाबराव पाटील काही वेळातच घटनास्थळी पथकासह पोहोचले. त्यांनी ग्रामस्थांच्या सहकायनि मृतदेह विहीरीबाहेर काढून सरकारी कारवाई केली. खिरविरे गावातील वातावरण गंभीर बनले होते. लोकांचा संताप अनावर झाल्यामुळे पोलीस निरीक्षक पाटील यांनी त्यांना शांततेचे आवाहन केले. पंचनामा करून मृतदेह पोस्टमार्टमसाठी पाठवण्यात आले. त्यानंतर निष्पाप बहिरु व सारिकाचा अचानक मृतू झाल्यामुळे संतप्त झालेल्या नातेवाईकांनी डगळे यांचे घर आणिट्रॅक्टर पेटवून दिले. पोस्टमार्टमनंतर दोन्ही मृतदेह नातेवाईकांच्या ताब्यात देण्यात आले. दि. ५ जुलै २०२४ नातेवाईकांनी डगळे यांच्या घरासमोरच अंत्यविधी करण्याचे ठरवले, मात्र पोलीस प्रशासन व समंजस नागरिकांनी मध्यस्थी केल्याने तो निर्णय मागे घेवून इतरत्र अंत्यविधी करण्यात आला. दोन महिन्यांपूर्वी लग्न झालेले निष्पाप दामपत्य बहिरु व सारिका आपल्या पालकांना जगण्याचा हक्क मागत होते, मात्र तोही त्यांनी हिरावून घेतला. या घटनेत पोलीस निरीक्षक गुलाबराव पाटील यांनी संशयावरून काळू काशीनाथ डगळे, हिराबाई काळू डगळे यांना अटक केली असून संतोष काशीनाथ डगळे, काशीनाथ लक्षण डगळे यांच्यावर गुन्हा दाखल करण्यात आला. पुढील तपास पोलीस निरीक्षक गुलाबराव पाटील करत आहेत.

को जन्माही गुन्ह्यातला कुठलाही गुन्हेगार असो, त्याला कायद्याचे राज्य आहे असे म्हणता येईल. परंतु दुर्दैवाने या देशात सध्या जे सरकार आहे, त्या सरकाराला झुऱशाहीने देश चालवायचा आहे. त्यामुळे धर्मच्या नावावर लोकाना भडकावून कधी मोब लिंगींचे केले जाते. तर काही ठकाणी जमावाच्या माध्यमातून आपले इसिस सध्या केले जात आहे. बदलापूर्व मध्ये जे घडलं तो याचाच एक भाग आहे. बदलापूर्व मध्ये दोन लहान मुलींचे लैंगिक शोषण करण्यात आले, हा प्रकार निश्चितपणे निंदीनी होता यात वादच नाही. परंतु या प्रकरणातील जो आरोपी अक्षय शिंदे होता, त्याच्यावर कोणत्याही प्रकारचा खटला न चालवाता, त्याला फेक एकाऊंटरमध्ये तार मारण्यात आले. हे काय बरोबर नाही. याला न्याय म्हणता येणार नाही. आपल्या देशात दहशतवादांवर सुद्धा खटले चालवले जातात. अजमल कसाब हे त्याचे उदाहरण आहे. अजमल कसाबने मुंबईवरील हल्ल्यात अनेक निरपराधाना मारले होते. तर पोलिसांबरोबर झालेल्या झटापटी तुकाराम उबळे सारख्या जिगरबाज अधिकाऱ्याचा बळी घेतला होता. मात्र त्यालाही न्यायालयात खटला चालवून, त्या खटल्या दोषी रत्न्यानंतर फाशीची शिक्षा देण्यात आली. याचे कारण या देशात कायद्याचे राज्य आहे. परंतु अक्षय शिंदे यांने फार मोठा अपराध केला जाहीत देशात घडले होता. अक्षय शिंदे यांने फार काढले नाहीत? बरे ती वादग्रस्त शाळा अजन्ही कीमी सुरु आहे? अगी सर्वांत महत्वांचे म्हणजे त्या दोन मुलींच्या पालकांची पोलिसांनी सुरुवातीला तक्रार का लिहून घेतली नाही? ज्या पोलिसांनी त्या दोन मुलींच्या पालकांची तक्रार लिहून घेतली नाही, त्या पोलिसांच्या धरावर बदलापूर्वे संतापलेले लोक मोर्चा काढणार आहेत का? आपल्या हिंदू संस्कृतीमध्ये माणुस कितीही मोठा गुन्हेगार असो, तो एकदा मेला की त्याच्याविषयीचा जो काही वाद असतो तो आपोआप संपत्तो. पण अक्षय शिंदेचे एकाऊंटर झाल्यानंतर बदलापूर्व मध्ये ज्या लोकांनी पेढे वाटले, ज्या लोकांनी फटके फोडले, ते लोक छत्रपती शिवाजी महाराजांच्या विचारांचे असू शकत नाहीत. कारण छत्रपती शिवाजी महाराजांनी अफजलखानाचा कोथळा काढल्यानंतर सुद्धा, अफजल खानाची प्रतापगडाच्या पायथ्याशी कवर बांधली. त्याचा मृतदेव त्यावेळी त्यांच्या थार्मिक परंपरेसार दफन करण्यात आला. त्यावेळेला शिवाजी महाराजांच्या मावळ्यांनी किंवा प्रतापगडावर राहणाऱ्या लोकांनी अफजलखान मेला म्हणून गुल खोब्रे वाटलं नाही. ही गोड बदलापूर्च्या लोकांनी लक्षत घ्यायला ही. ठीक आहे लोकांना राग येतो. कारण लहान मुलींचे लैंगिक शोषण करण्याचा गुन्हा फार गंभीर आहे यात वादच नाही. पण अक्षय

झुऱशाहीच्या बदलापुरात माणुसकीचे एकाऊंटर!

शिंदे वर तो गुन्हा सिद्ध झाला नव्हता. असे असताना त्याला अगोदरच आरोपीच्या पिंजन्यात उभे करायचे आणि एकाऊंटरमध्ये त्याला ठार मारायचे आणि त्याच्यानंतर तो नेल्यावर पेढे वाटून फटके फोडून आनंद साजार करायचा. ही कुठली मानसिकता? हिंदू संस्कृतीमध्ये हे बसते का? याचे उत्तर फटाके फोडाणारे आणि पेढे वाटानायानी घ्यायला हवे. अशाच न्यायाने आरोपीला ठार मारायचे असेल, तर मग पुणे कार अप्यात दोन निरपराध लोकांना वीरहून मारणारा आरोपी अजून जिवेत कसा? दाल पिउन गाडी चालवून त्याने दोन निष्पाप लोकांचा बळी घेतला होता. मग त्यालाही त्याच गाडीखाली चिरहून मारायला हवे होते का? यापूर्वी ही बलात्काराच्या अनेक घडलेल्या आहेत. या घटनांमधील आरोपींना जमावाने ठार मारले आहे का? किंवा पोलिसांनी त्यांचे फेक एकाऊंटर केले होते का? बंगळूरमध्ये बलात्काराच्या आरोपीचे एकाऊंटर करण्यात आले. पण त्या फेक एकाऊंटरची पोलिसांना केवळी मोठी शिक्षा भोगावी लागली याचा तरी बदलापूर्कांनी विचार करायला हवा होता. आपण बुद्धीजीवी माणसे आहोत. जनावर नाहीत. त्यामुळे आपल्यामध्ये माणुसकी थोडी तरी शिल्क असायला ही. आज अक्षय शिंदेचा मृतदेव दफन करायलाही बदलापूर्व आणि अंबरनाथ मध्ये लोक जागा देत नाहीत भेयनक आहे. माणूस इतका कूर होऊ शकतो का? का लोक असे वागतात? गुहाहू केला त्याला फासी घ्यायला ही होती हे आही पुहा पुहा सांगतोय. पण त्याचा न्याय न्यायालयात घ्यायला हवा. पोलीसी कोण त्याला ठार मारणारे? त्यांना कोणी अधिकार दिले खाद्यादा आरोपीला ठार मारायचे? आणि हे त्यांत तस्तव समजत असतानाही जा लोक पेढे वाटून आरंद साजार करणार असतील, तर त्यांच्यात जराही माणुसकी शिल्क राहिलेली नाही किंवा ते माणूस म्हणून घेयाच्या पात्रतेचे नाहीत असेच म्हणावे लागेल. मात्र हे प्रकार सरकार पुरकृत असावेत असा संशय येतो. कारण अक्षय चे एकाऊंटर झाल्याने नंतर, सरकारामधील आमदार, खासदार, मंत्री ज्या पद्धतीने

प्रतिक्रिया व्यक्त करीत होते आणि देवाने न्याय केला अशा भावाना व्यक्त कीत होते, त्याचेच बदलापूर्व मधील लोकांना प्रोत्साहन आणि पाठबळ मिळाले. म्हणून त्यांनी पेढे वाटले. यातून सरकाराला नेमके काय सांगायचे आहे, ते आता महाराष्ट्रातील बारा कोटी जनतेला समजले. त्यामुळे सूडाने लोकांना भडकावून त्यांच्या मार्केत खालाचा जीव घेण्याचा नवा पायंडा महाराष्ट्रातील सरकारने पाडलेला आहे. त्यामुळे भविष्यात असेच प्रकार घडल्यास कोणालाही नवल वाटणार नाही. अक्षय शिंदेच्या एकाऊंटर नंतर गुहमंत्री फडफणवीस यांचा हातात रिवालवर घेऊन फोटो असावेले बॅनर झाल्याले होते. फडणवीस यांनी अशी काय मर्दींमधील दाखवली म्हूळू त्याची अशी पोस्टर लावली? उलट फडणवीस यांच्यासारख्या गृहमंत्रीबाबूचे आज महाराष्ट्रात असे प्रकार घडतात. कायदा आणि सुव्यवस्थेचे अशाप्रकारे थिंडवडे निघत आहेत. आणि अशा माणसाचे पोस्टर लावत त्याच्या समर्थकांना काय दाखवून घ्यायचे आहे? फडणवीस यांच्यासारख्या गृहमंत्रीबाबूचे आज महाराष्ट्रात असेच प्रकार घडतात. कायदा आणि सुव्यवस्थेचे अशाप्रकारे थिंडवडे निघत आहेत. आणि अशा माणसांचे पोस्टर लावत त्याच्या समर्थकांना काय दाखवून घ्यायचे आहे? पण ती गृहमंत्रीबाबूचे गृहमंत्री पूले अंबेडकरांचा महाराष्ट्रात आज महायुती सरकाराच्या काळात वेवेगल्या कारणांनी बदनाम होतोय. ही बदनामी जर घटकून बसले आहेत. आणि आता अक्षय शिंदेच्या एकाऊंटरची म्हणावे चौकशी करण्याचे आदेश दिलेत. बरं चौकशी कोण करणार तर ज्या संजय शिंदेने अक्षयाला घालत्या आरोपीचे एकाऊंटर करण्यात आले. पण त्या दाखवून घ्यायचे आहे? फडणवीस यांच्यासारख्या गृहमंत्रीबाबूचे आज महाराष्ट्रात असेच प्रकार घडतात. कायदा आणि सुव्यवस्थेचे अशाप्रकारे थिंडवडे निघत आहेत. आणि अशा माणसांचे पोस्टर लावत त्याच्या समर्थकांना काय दाखवून घ्यायचे आहे? पण ती गृहमंत्रीबाबूचे गृहमंत्री पूले अंबेडकरांचा महाराष्ट्रात आज महायुती सरकाराच्या काळात वेवेगल्या कारणांनी बदनाम होतोय. ही बदनामी जर यांच्यावरीचे असेल तर भविष्यात महाराष्ट्रात कायदाच्ये आज्ञा यायला हवे आणि फेक एकाऊंटर थांबायला हवीत. आरोपी वितीही मोठा असो त्याने किंवीही गृहमंत्रीबाबूचे आहे. परंतु त्याचा न्याय न्यायालयात घ्यायला हवा. रस्त्यावर उत्तरावर जमाव जमवून खाल्या आरोपीला ठार मारण्याचा जर आहे. शाहू पूले अंबेडकरांचा महाराष्ट्रात आज महायुती सरकाराच्या काळात वेवेगल्या कारणांनी बदनाम होतोय. ही बदनामी जर यांच्यावरीचे असेल तर भविष्यात महाराष्ट्रात कायदाच्ये आज्ञा यायला हवे आणि फेक एकाऊंटर थांबायला हवीत. आरोपी वितीही मोठा असो त्याने किंवीही गृहमंत्रीबाबूचे आहे. परंतु त्याची न्याय न्यायालयात घ्यायला हवा. रस्त्यावर उत्तरावर जमाव जमवून खाल्या आरोपीला ठार मारण्याचा जर आहे. शाहू पूले अंबेडकरांचा महाराष्ट्रात आज महायुती सरकाराच्या काळात वेवेगल्या कारणांनी बदनाम होतोय. ही बदनामी जर यांच्यावरीचे असेल तर भविष्यात महाराष्ट्रात कायदाच्ये आज्ञा यायला हवे आणि फेक एकाऊंटर थांबायला हवीत. आरोपी वितीही मोठा असो त्याने किंवीही गृहमंत्रीबाबूचे आहे. परंतु त्याची न्याय न्यायालयात घ्यायला हवा. रस्त्यावर उत्तरावर जमाव जमवून खाल्या आरोपीला ठार मारण्याचा जर आहे. शाहू पूले अंबेडकरांचा महाराष्ट्रात आज महायुती सरकाराच्या काळात वेवेगल्या कारणांनी बदनाम होतोय. ही बदनामी जर यांच्यावरीचे असेल तर भविष्यात महाराष्ट्रात कायदाच्ये आज्ञा यायला हवे आणि फेक एकाऊंटर थांबायला हवीत. आरोपी वितीही मोठा असो त्याने किंवीही गृहमंत्रीबाबूचे आहे. परंतु त्याची न्याय न्यायालयात घ्यायला हवा. रस्त्यावर उत्तरावर जमाव जमवून खाल्या आरोपीला ठार मारण्याचा जर आहे. शाहू पूले अंबेडकरांचा महाराष्ट्रात आज महायुती सरकाराच्या काळात वेवेगल्या कारणांनी बदनाम होतोय. ही बदनामी जर यांच्यावरीचे असेल तर भविष्यात महाराष्ट्रात कायदाच्ये आज्ञा यायला हवे आणि फेक एकाऊंटर थांबायला हवीत. आरोपी वितीही मोठा असो त्याने किंवीही गृहमंत्रीबाबूचे आहे. परंतु त्याची न्याय न्यायालयात घ्यायला हवा. रस्त्यावर उत्तरावर जमाव जमवून खाल्या आरोपीला ठार मारण्याचा जर आहे. शाहू पूले अंबेडकरांचा महाराष्ट्रात आज महायुती सरकाराच्या काळात वेवेगल्या कारणांनी बदनाम होतोय. ही बदनामी जर यांच्यावरीचे असेल तर भविष्यात महाराष्ट्रात कायदाच्ये आज्ञा यायला हवे आणि फेक एकाऊंटर थांबायला हवीत. आरोपी वितीही मोठा असो त्याने किंवीही गृहमंत्रीबाबूचे आहे. परंतु त्याची न्याय न्यायालयात घ्यायला हवा. रस्त्यावर उत्तरावर जमाव जमवून खाल्या आरोपीला

